

Να πολεμήσουμε τον φασισμό!

των Γιάννας Παλαμπουκίδου και Αλέξη Λιοσάτου,

υποψηφίων περιφερειακών συμβούλων με το μετωπικό σχήμα «Αριστερή Συμπόρευση για την Ανατροπή στη Δυτική Μακεδονία»-με επικεφαλής τον Στέφανο Πράσσο.

Την τελευταία δεκαετία, με σημείο αφετηρίας την παγκόσμια οικονομική κρίση και τα μέτρα λιτότητας που επιβλήθηκαν από τις καπιταλιστικές κυβερνήσεις, αυξήσανε τα ποσοστά τους σχεδόν σε όλες τις χώρες πολιτικές δυνάμεις της Ακροδεξιάς και του φασισμού. Η ενίσχυση αυτή του φασισμού δεν ήταν «αυθόρμητη», αλλά συνειδητή χειραγώγηση της κοινής γνώμης από τα ΜΜΕ και συνολικά το αστικό σύστημα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η συστηματική διαφήμιση της Χρυσής Αυγής από το 2008 κι έπειτα από μεγάλα ΜΜΕ, όταν ξέσπασε η μεγάλη εξέγερση της νεολαίας και οι αστοί τρομάξανε.

Σήμερα, οι φασίστες βλέπουν τις επικείμενες ευρωεκλογές ως σημαντική ευκαιρία. Μετά την κρίση της Αριστεράς που ακολούθησε την κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ μετά το 2015, πάσης φύσεως Ευρωπαίοι εθνικιστές και ακροδεξιοί ρατσιστές βρήκαν ακόμα πιο πρόσφορο έδαφος για να πουλάνε κάλπικη αντισυστημική ρητορεία.

Από τη μια εμφανίζονται οι «φασίστες με μπότα και μαχαίρι» τύπου Χρυσής Αυγής και από την άλλη οι «φασίστες με γραβάτα» που προσπαθούν να αποφύγουν την ταύτιση με τα ναζιστικά τάγματα εφόδου αλλά στην πράξη τα ενισχύουν, καθώς διευρύνουν την απήχηση του εθνικισμού και του ρατσισμού. Οι ρατσιστικές πολιτικές που εφαρμόζουν φασίστες με γραβάτα σαν τον Σαλβίνι στην Ιταλία, ενθαρρύνουν καθαρόαιμους νεοναζί όπως της Casa POUND να εφορμούν στους δρόμους των πόλεων και να επιχειρούν πογκρόμ. Το ίδιο ισχύει και για ακροδεξιούς όπως ο Καρατζαφέρης, ο Σώρρας, ο Βελόπουλος, ο Κρανιδιώτης, ο Καμμένος, ο Μπαλτάκος κλπ, που στην πράξη ενισχύουν τη Χρυσή

Αυγή.

Η Χρυσή Αυγή είναι στριμωγμένη από τη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης και αποδεκατισμένη από τις συνεχείς αποχωρήσεις ηγετικών στελεχών της. Ωστόσο το τελευταίο διάστημα ανέκτησε την αυτοπεποίθησή της αξιοποιώντας και το Μακεδονικό. Με αφορμή τις εκλογές του Μαΐου επιχειρούν να ενεργοποιήσουν ξανά τα τάγματα εφόδου και κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους. Η ενασχόλησή τους με τα αυτοδιοικητικά πράγματα σε τίποτα δεν έχει να κάνει με τα πραγματικά προβλήματα των πόλεων. Σε αυτά είναι ανύπαρκτοι. Το μόνο τους μέλημα να σπείρουν ρατσισμό κι εθνικισμό και να τρομοκρατούν όποιον δεν συμφωνεί με τις απόψεις τους, να αφυπνίζουν τα πιο αντιδραστικά ένστικτα του κόσμου. Σε περιοχές σχετικά «ήσυχες» όπως η δική μας έφτασαν να απειλούν ανοιχτά αγωνιστές της Αριστεράς και του αντιφασιστικού-αντιεθνικιστικού κινήματος.

Πόσο «αντισυστημικοί» είναι όμως οι φασίστες; Κατά πόσο αποτελούν λύση στα προβλήματα των φτωχών Ελλήνων;

Από το βιβλίο ενός πρώην ηγετικού στελέχους (Χ.Κουσουμβρής) της εγκληματικής συμμορίας, μαθαίνουμε ότι η ΧΑ παραδοσιακά χρηματοδοτούνταν από ΠΑΣΟΚ, και ΝΔ, ότι είχε άριστες σχέσεις και προστατευόταν από την Αστυνομία, την Ασφάλεια και τις μυστικές υπηρεσίες, κι έτσι τα εγκλήματά της έπεφταν στα μαλακά. Είναι γνωστό άλλωστε ότι αποτελεί μακράν την πρώτη εκλογική προτίμηση μέσα στην Αστυνομία (σε ποσοστά 50-60%). Άλλα πρώην μέλη της ΧΑ καταγγέλλουν τη Χρυσή Αυγή ως καλοστημένη επιχείρηση με μαύρες χρηματοδοτήσεις και οικογενειοκρατία (πχ ο ευρωβουλευτής Συναδινός). Λίγες μέρες πριν ακυρώθηκε η καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη των δυο χρυσαυγιτών που δολοφόνησαν εν ψυχρώ τον μετανάστη Σαχζάτ Λουκμάν. Οι δολοφόνοι σε λίγο καιρό θα κυκλοφορούν ελεύθεροι ανάμεσά μας, προσφέροντας άλλο ένα παράδειγμα για τη συμπάθεια που απολαμβάνουν οι Ναζί μέσα στο δικαστικό σώμα μιας Δικαιοσύνης που μόνο «τυφλή» δεν είναι (αντίθετα, όταν αφορά αγωνιστές του αντιφασιστικού κινήματος ή εργάτριες που πλαστογραφούν απολυτήριο Δημοτικού για να μπορέσουν να βρουν

μια δουλειά και να ζήσουν, η «Δικαιοσύνη» εξαντλεί όλη της την αυστηρότητα). Από άλλα ρεπορτάζ μαθαίνουμε για τη χρηματοδότησή των Ναζί από τμήματα της Εκκλησίας, από το ρώσικο κεφάλαιο, από μεγαλοεπιχειρηματίες (ξενοδόχοι, εφοπλιστές, τραπεζίτες, βιομήχανοι, κτηματομεσίτες κ.ά) και μεγαλονταβατζήδες (που σχετίζονται με το ποδόσφαιρο, το ναρκεμπόριο, προστασία σε μαφιόζους της νύχτας, εμπόριο λευκής σαρκός κλπ). Στη Βουλή το 2012 οι Χρυσανγίτες ψηφίσανε το ξεπούλημα ακόμα και νησιών και βραχονησίδων. Η ΧΑ έχει την πρωτιά στη Βουλή σε ερωτήσεις υπέρ των συμφερόντων των εφοπλιστών, υποστηρίζοντας τα προνόμια και τις φοροαπαλλαγές τους. Έφτασαν να συγκροτούν εργοδοτικά σωματεία και γραφεία ευρέσεως εργασίας «μόνο για Έλληνες», με μεροκάματα των 10 ευρώ χωρίς ένσημα. Να εξασφαλίζουν φτηνό εργατικό «κρέας» για τους μεγαλοεπιχειρηματίες δηλαδή. Στο «πρόγραμμά» τους τάσσονται συνολικά υπέρ της μείωσης της φορολογίας στο μεγάλο κεφάλαιο. Κάπως οικονομικά σάιτ ανέφεραν ότι μερίδα επιχειρηματιών και μεγαλεμπόρων υποστηρίζουν τη Χρυσή Αυγή. Δεν είναι τυχαίο ότι στην αστική τάξη τα ποσοστά τους ξεπερνούν το 20%.

Πρόσφατα, μέσα από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό, βρήκαν την ευκαιρία οι φασίστες να ξαναβρούνε ακροατήρια και να κλιμακώσουν τους τραμπουκισμούς και τις δολοφονικές τους επιθέσεις σε ντόπιους και μετανάστες. Όμως τη Συμφωνία για το Μακεδονικό την επέβαλε το ελληνικό κεφάλαιο και το ΝΑΤΟ. Για το ελληνικό κεφάλαιο είδαμε ποια είναι η γνώμη της ΧΑ. Ποια είναι η γνώμη της όμως για το ΝΑΤΟ; «Είμαστε υπέρ του ΝΑΤΟ και πρέπει να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις απέναντί του», απαντούν. Άρα προσκυνούν και τις ΗΠΑ και την ΕΕ, άρα υποστηρίζουν τους υπέρογκους στρατιωτικούς εξοπλισμούς που γίνονται σε βάρος της Παιδείας, της Υγείας, των μισθών και των συντάξεων. Τόσο «πατριώτες».

Όλα αυτά συγκροτούν για τη Χρυσή Αυγή (αλλά και συνολικά για την Ακροδεξιά-πάρτε για παράδειγμα το ΛΑΟΣ που συγκυβέρνησε με ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και ψήφισε το πρώτο μνημόνιο) την εικόνα μιας βαθιά

συστημικής παρακρατικής δύναμης στο πλευρό των καπιταλιστών και του κράτους κι ενάντια στους εργάτες, όσο κι αν θέλει να δείξει το αντίθετο. Τους φασίστες πρέπει να τους πολεμήσουμε όχι απλά γιατί είναι ναζί ή δολοφόνοι, αλλά πρωτίστως γιατί αποτελούν το μαντρόσκυλο των αφεντικών, γιατί στέκονται **απέναντι στα συμφέροντα της εργατικής τάξης, του απλού λαού,** γιατί είναι εχθρικοί **απέναντι στα συνδικάτα, την Αριστερά και γενικά σε οτιδήποτε θυμίζει εργατική αντίσταση κι οργανωμένη** **πάλι** απέναντι στο κεφάλαιο (και δεν είναι λίγες φορές που εργαζόμενοι σε κινητοποιήσεις κατήγγειλαν ακόμα και απειλές από χρυσαυγίτες-κατά παραγγελία των αφεντικών τους).

Τον φασισμό δεν μπορούμε να τον πολεμήσουμε με τη Δεξιά του Βορίδη και του Άδωνι, σεσημασμένων ακροδεξιών που ξερνούν συστηματικά ρατσισμό κι εθνικισμό. Άλλωστε οι επίσημες προσπάθειες «ανασύνθεσης» Δεξιάς-Ακροδεξιάς έχουν γίνει γνωστές από το 2013, τότε που δημοσιογράφοι υποστήριζαν τη δημιουργία μιας «σοβαρής ΧΑ για συνεργασία με τη ΝΔ» κι έπειτα με τις «αδελφικές» σχέσεις των Μπαλτάκου-Κασιδιάρη που ξεσκεπάστηκαν μετά τη δολοφονία Φύσσα. Αυτή η ιστορία «συντροφικών δεσμών» συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Τοπικό παράδειγμα είναι η συνεργασία τοπικών στελεχών της Δεξιάς, της Εκκλησίας, του Δήμου και των ΜΜΕ με ακροδεξιούς, χουντικούς, πρώην και νυν Χρυσauγίτες, όπως στην Πτολεμαΐδα και πρέπει να καταδικαστεί απερίφραστα πολιτικά και στις κάλπες.

Όμως ο φασισμός δεν μπορεί να καταπολεμηθεί και από δυνάμεις όπως ο «ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία». Κανένας αντιφασιστικός πόλος δεν μπορεί να επικαλείται την αναγκαιότητα των απάνθρωπων στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες στα νησιά του Αιγαίου ή των επιχειρήσεων των ΜΑΤ (ένοπλη αστυνομία) ενάντια στους πρόσφυγες, ή των κλειστών συνόρων, όπως κάνει η σημερινή κυβέρνηση. Το κυβερνητικό στρατόπεδο είναι υπεύθυνο σήμερα για τον θεσμικό ρατσισμό, τη νομιμοποίηση των Ναζί (κοινές εμφανίσεις στελεχών τους) και την καθυστέρηση της δίκης τους και πρέπει να τιμωρηθεί εξίσου.

Για να καταπολεμηθεί ο φασισμός χρειάζεται η μέγιστη

συσπείρωση αριστερών κι αντιφασιστικών δυνάμεων, η κοινή δράση στον δρόμο και η μαζική συμμετοχή των απλών ανθρώπων που δηλώνουν δημοκράτες και αντιφασίστες-αντιφασίστριες. Ο μόνος «προοδευτικός» πόλος που μπορεί να συγκροτηθεί απέναντι σε ακροδεξιούς και φασίστες, είναι αυτός της αλληλεγγύης προς τους πρόσφυγες, της αντίστασης στις ρατσιστικές πολιτικές της ΕΕ και της Ελλάδας και της διεκδίκησης για ανοιχτά σύνορα και ελεύθερη μετακίνηση των θυμάτων της φτώχειας και του πολέμου.

Οι επερχόμενες εκλογικές μάχες είναι μια ευκαιρία για ένα ξεκάθαρο ΟΧΙ στον φασισμό, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο. Ένα ΟΧΙ που πρέπει να στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις ενισχύοντας την Αριστερά, μαυρίζοντας και φροντίζοντας για την μέγιστη αποδυνάμωση της Ακροδεξιάς στις κάλπες του Μαΐου.